
Orzecznictwo Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

Palestra 7/1(61), 94

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI DISCYPLINARNEJ

ORZECZENIE

z dnia 28 lipca 1962 r.

(WKD 103.62)

Nienależyte sprawowanie przez kierownika zespołu kontroli rachunkowości i innych czynności zespołu powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną.

Dnia 28 lipca 1962 r. Wyższa Komisja Dyscyplinarna dla spraw adwokatów, po rozpoznaniu sprawy dyscyplinarnej adw. Z. z odwołania obwinionego od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w A z dnia 27 stycznia 1962 r. (KD 113/61), postanowiła:

zaskarżone orzeczenie zatwierdzić (...).

Z uzasadnienia:

Akt oskarżenia zarzuca obwinionemu adw. Z., że jako kierownik Zespołu Adwokackiego w O nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku należytej dbałości o stan księgowości i kasy Zespołu przez brak kontroli i nadzoru nad pracą księgowego i kasjerki Zespołu, co z kolei doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansowej i do uchybień w prowadzonej dokumentacji oraz sprawozdawczości Zespołu Adwokackiego w O.

Orzeczeniem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej Izby Adwokackiej w A z dnia 27 stycznia 1962 r. adw. Z. został uznany za winnego dopuszczenia się uchybień zarzuconych mu w akcie oskarżenia, obwiniony bowiem, jako kierownik Zespołu Adwokackie-

go w O, powinien był pełnić należyty nadzór nad pracą personelu administracyjnego, a to tym bardziej, że obwiniony wiedział, iż personel ten nie miał dostatecznych kwalifikacji do wykonywania powierzonych mu prac.

Ujawnione w księgowości błędy w Zespole są tego rodzaju, że mogłyby narazić go na poważne konsekwencje.

Od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej odwołał się obwiniony adw. Z, wnosząc o jego uchylenie i o uniewinnienie go od stawianych mu zarzutów.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna zważyła, co następuje:

Protokół kontroli ksiąg finansowych Zespołu Adwokackiego w O wymienia liczne braki i usterki w prowadzeniu spraw gospodarczych i finansowych Zespołu.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna w uzasadnieniu swojego orzeczenia doszła do przekonania, że nieprawidłowości te są tego rodzaju, iż mogły narazić Zespół Adwokacki na poważne konsekwencje.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna całkowicie podziela to stanowisko I instancji, zwłaszcza że niektóre z usterek księgowości były łatwo dostrzegalne i tylko brak należytej kontroli ze strony adw. Z nie doprowadził do ich usunięcia.

Opierając się więc na przepisie § 14 pkt 2 i 3 lit. i) rozp. Min. Sprawiedl. z dn. 31.III.1958 r. (Dz. U. Nr 22, poz. 95), należało uznać, że obwiniony nie dopełnił swego obowiązku kierownika Zespołu Adwokackiego, i na tej podstawie orzeczono jak w sentencji.